

LIV.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Foranstaltninger mod Udbredelsen af smitsomme Sygdomme.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 15de Marts 1887.)

Det foreliggende Lovforslag fremtræder i den Skikkelse, hvori det blev vedtaget af Landsthinget, efter at være fremsat der Steds af Regjeringen i Rigsdagssamlingen 1884—85, da det ikke den Gang naaede frem til nogen gennemført Behandling i Folkethinget.

Udvalgets Flertal (hele Udvalget med Undtagelse af Leth) erkjender, at Sagen i sin store Almindelighed fortjener at gøres til Gjenstand for en ny og mere formaals-tjenlig Lovgivning. De nu for Tiden gjældende Retsforrifter om Foranstaltninger imod Udbredelsen af smitsomme Sygdomme ere blevne dels forældede, dels ufuldstændige, i samme Grad som Samfundsforholdene og Institutionerne i Tidens Løb have forandret og udviklet sig. Hertil kommer desuden, at de gjældende Bestemmelser for det meste kun ere givne for Landkredsene og med disses Tarv som Diemed, saasom de vigtigste af disse, navnlig Forordningen af 17de April 1782, Plakat af 27de Mai 1808, § 5, og Forordningen af 8de August 1832; hvoriimod der ikke findes tilsvarende Bestemmelser for Hovedstaden og Kjøbstæderne. Af denne Art sag havees meget uensartede Retsregler, selv om saadanne Forhold, der dog utvivlsomt haade kunne og burde være ensartede

for hele Rigsomraadet. Herved sigtes navnlig til Reglerne og Maalestokken for Udbredelsen af Omskostningerne ved offentlige Foranstaltninger mod Udbredelsen af smitsomme Sygdomme, i Modsetning til det Forhold, der nu er gjældende, hvilket jo er dette, at Kommunerne, — dels de enkelte Kjøbstæder, undtagelsesvis flere Kjøbstæder i Forening, dels Amtsraadsstredene, — som Hovedregel bære Udgifternes Byrde.

En ny Epidemilov er ogsaa bleven tilraadet baade af det kongelige Sundhedskollegium og af den Kommission, der ved sine Forarbejder gif forud for Loven af 2den Juli 1880 om Foranstaltninger imod Indførelsen af smitsomme Sygdomme („Karantæneloven“).

Men ved Siden af det ovenfor Anførte, har Udvalgets Flertal ikke kunnet Andet end føle sig temmelig stærkt paavirket af visse Betæneligheds-Hensyn, navnlig vedrørende den Tvang og Byrdefuldhed, i Forbindelse med den større eller mindre Bekostelighed, som en saadan Lov, der endnu ikke er prøvet i Praxis, kan besyngtes at kunne medføre. For med nogenlunde Tryghed at kunne tilraade og haabe Lovforslaget gennemført til Vedtagelse, navnlig i Folkethinget, maatte det